

Sygn. akt II SA/Ke 605/06

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2007r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Dorota Chobian
Sędziowie	Sędzia WSA Renata Detka Asesor WSA Jacek Kuza (spr.)
Protokolant	Sekretarz sądowy Celestyna Niedziela

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 2 marca 2007r.

sprawy ze skargi A. P. i E. P.

na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego

z dnia [...] r. znak: [...]

w przedmiocie odmowy rejestracji pojazdów

- I. uchyła zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu I instancji;**
- II. stwierdza, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu do chwili uprawomocnienia się wyroku;**
- III. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego na rzecz A. P. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia [...] r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze utrzymało w mocy decyzję Starosty Powiatu S z dnia [...]w przedmiocie odmowy zarejestrowania pojazdów wskazanych we wniosku o rejestrację, tj. pojazdu marki Fiat Ducato, nr rej[...] oraz pojazdu marki FSO Warszawa, nr rej. [...]

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ II instancji ustalił, że pismem z dnia 29 marca 2006 r. A. P. i E. P., współwłaściciele spółki cywilnej „A” zwrócili się do Starostwa Powiatowego w S. o wymianę dowodów rejestracyjnych dwóch pojazdów spółki, tj. samochodów marki FSO - Warszawa, nr rej. [...] oraz marki Fiat Ducato nr rej[...]. W uzasadnieniu wniosku wskazali oni na brak miejsca w dowodach rejestracyjnych tych pojazdów na wpisy następnych przeglądów technicznych, a także na fakt, iż w dniu 6 października 2003 r. do Spółki weszła E. P., natomiast dnia 7 marca 2003 r. zmarła współniczka tej spółki – I. O.Siedziba spółki została przeniesiona na ulicę [...], co też miało uzasadniać wymianę dowodów rejestracyjnych. Wnioskodawcy nadmienili, że Spółka kontynuuje działalność w składzie: A. P. i E. P..

W wyniku rozpatrzenia powyższego wniosku, Starosta Powiatu S decyzją z dnia [...], na podstawie art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, odmówił zarejestrowania pojazdów w części dotyczącej określenia właściciela pojazdu. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ I instancji wyjaśnił, że A. P. i T. O. zawarli w dniu 2 kwietnia 1991 r. umowę spółki cywilnej w celu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przetwórstwa tworzyw sztucznych. W dniu 30 stycznia 1992 r. w miejsce T. O. wstąpiła do spółki jego żona – I. O.. Na tę okoliczność sporządzono aneks do umowy i udziały wspólników określono po 50 %. A. P. i I. O. wnioskiem z dnia 4 listopada 1994 r. i z dnia 29 grudnia 1997 r. wystąpili o zarejestrowanie pojazdów Fiat Ducato i FSO Warszawa zakupionych przez nich jako wspólników spółki cywilnej. Z uwagi na fakt, że spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej i nie może być wpisana do dowodu rejestracyjnego jako właściciel pojazdu, a właścicielami mogą być tylko wspólnicy spółki cywilnej jako osoby fizyczne, pojazdy te zostały zarejestrowane pod numerami rejestracyjnymi [...], jako współwłasność A. P. i I. O.

Organ ustalił następnie, że w dniu 6 października 2003 r. do spółki wstąpiła E. P. Z aneksu do umowy wynika również, że udziały wspólników ustalono w przypadku I. O. na 50 %, A. P. 45% natomiast E. P. i 5%. W dniu 7 października 2003 roku zmarła I. O. i w tym samym dniu A. P. aneksem do umowy ustalił, że spółka działać będzie dalej oraz określił nowe udziały w spółce, tj. że A. P. dysponował udziałami w wysokości 95 % i E. P. w wysokości 5 % . W związku z powyższym zawnioskował o dokonanie zmian w dowodach rejestracyjnych pojazdów w oparciu o wprowadzone aneksem zmiany do umowy. Organ stwierdził, że przedłożenie aneksu do wniosku o

ponowną rejestrację pojazdów, jako dowodu własności tych pojazdów, jest niewystarczające, gdyż brak jest umowy przenoszącej własność pojazdów, której stronami byłiby wszyscy wspólnicy i spadkobiercy zmarłego wspólnika.

W tak ustalonym stanie faktycznym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach, dokonując prawnej i merytorycznej oceny zaskarżonej decyzji, podzieliło stanowisko organu I instancji.

Organ odwoławczy przywołał treść art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, stosownie do którego rejestracji pojazdu dokonuje się na podstawie dowodu własności pojazdu lub dokumentu potwierdzającego powierzenie pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5, a także § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów lub jego pojedynczych zespołów, który stanowi, że dowodem własności pojazdu lub jego pojedynczych zespołów jest w szczególności jeden z następujących dokumentów:

- 1 / umowa sprzedaży ,
- 2 / umowa zamiany ,
- 3 / umowa darowizny ,
- 4 / umowa o dożywocie ,
- 5 / faktura VAT ,
- 6 / prawomocne orzeczenia sądu rozstrzygające o prawie własności.

Organ podkreślił, że zmiany zgłoszone przez wnioskodawców mogą być dokonane poprzez kolejną rejestrację pojazdów, ze wskazaniem obecnych i żyjących współwłaścicieli pojazdów na podstawie bezspornych dowodów ich współwłasności. Decyzja o rejestracji pojazdów ma specyficzny charakter, nie jest doręczana stronom postępowania, a jej potwierdzeniem jest dowód rejestracyjny wydany na imię właściciela (współwłaścicieli) pojazdu. W przekonaniu organu odwoławczego, aneks do umowy spółki sporządzony w dniu 7 października 2003 r., z którego wynika, że udziały zmarłej I. O. przechodzą na A. P., nie może być uznany za wystarczający dowód własności, w sprawie dotyczącej rejestracji pojazdu. Organy administracji dokonują bowiem rejestracji pojazdów na podstawie dokumentów potwierdzających niesporne stany w sferze stosunków własnościowych, nie mogą natomiast ani kreować, ani korygować tych stosunków.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze podkreśliło, że dla organów administracji pewny jest fakt, że uwidoczniona w dowodzie rejestracyjnym, jako współwłaścicielka pojazdu I. O. nie żyje. O tym, czy pojazdy zakupione przez A. P. i I. O. tylko na mocy aneksu do umowy spółki cywilnej sporządzonego po śmierci I. P., stały się współwłasnością A. P. i E. P., może rozstrzygnąć wyłącznie sąd cywilny.

Organ odwoławczy wyjaśnił, że regułą jest, iż członkostwo w spółce cywilnej wygasa w wypadku śmierci wspólnika, rozliczenie zaś z jego spadkobiercami następuje w sposób analogiczny do rozliczenia ze wspólnikiem występującym ze spółki. Podniósł także, że w gestii

tego organu nie leży przyznanie E. P. prawa własności pojazdów po zmarłej I. O., drogą decyzji o rejestracji i poprzez wydanie dowodu rejestracyjnego.

Skargę na powyższe rozstrzygnięcie złożyli do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach E. P. i A. P., wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji. Skarżący domagali się również „pozytywnego rozpatrzenia podania- wniosku z dnia 29 marca 2006 r. dotyczącego wymiany dowodu rejestracyjnego pojazdów marki FSO-Warszawa oraz Fiat Ducato, w związku z brakiem miejsca w dowodzie rejestracyjnym do wpisu przeglądów i badań technicznych oraz w związku ze zmianą współników spółki cywilnej „A”, która była i jest współwłaścicielem powyższych pojazdów.”

E. P. i A. P. podnieśli, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa, gdyż Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach źle interpretuje przepisy dotyczące majątku spółki cywilnej, dalej funkcjonującej po wyjściu współnika ze spółki cywilnej. Skarżący podkreślili, że majątek ten jest niepodzielny, tzw. łączny, a spadkobiercy, czyli osoby wychodzące ze spółki cywilnej mogą mieć tylko roszczenia pieniężne.

Skarżący podnieśli, że nabywcą samochodów była spółka i biorąc pod uwagę interpretację art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz w oparciu o przepisy o majątku łącznym, właścicielem pojazdów jest nadal spółka A z obecnymi współnikami. Zdaniem skarżących w/w przepis „nic nie mówi o wchodzących i wychodzących współnikach ze spółki i do czego mają prawo”, wobec czego należy oprzeć się na przepisach dotyczących spółki zawartych w kodeksie cywilnym. Przepisy te stanowią, że współnicy którzy w czasie funkcjonowania spółki wchodzą do spółki nabywają z tą chwilą prawo żądania zapłaty równowartości udziału w spółce, wychodząc ze spółki mogą mieć tylko roszczenia o tę zapłatę.

Skarżący podnieśli, że z aneksu do umowy spółki wynika dalsze jej funkcjonowanie, majątek istniejącej nadal spółki, reprezentowanej przez obecnych współników jest łączny i niepodzielny i nie należy on do byłych współników, ani ich spadkobierców. W przekonaniu skarżących Irena Olbracht, jako współniczka spółki „A” nabyła jedynie prawo żądania zapłaty równowartości udziału, a spadkobiercy wyłącznie prawo do roszczeń pieniężnych.

Autorzy skargi wskazali, że pojazdy zostały zakupione przez spółkę w czasie jej funkcjonowania, na spółkę została wystawiona faktura VAT i majątek ten stanowi współwłasność łączną spółki.

W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach podtrzymało argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

Zgodnie z art. 3 § 1 oraz art. 145 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), wojewódzkie sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, co oznacza, że w zakresie dokonywanej kontroli Sąd zobowiązany jest zbadać, czy organy administracji w toku postępowania nie naruszyły przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania w sposób, który miał lub mógł mieć wpływ na wynik sprawy. Sądowa kontrola legalności zaskarżonych orzeczeń administracyjnych sprawowana jest przy tym w granicach sprawy, a sąd nie jest związany zarzutami, wnioskami skargi, czy też powołaną w niej podstawą prawną (art. 134 § 1 p.p.s.a.).

Dokonując tak rozumianej oceny zaskarżonego rozstrzygnięcia, Wojewódzki Sąd Administracyjny dopatrył się naruszenia przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy.

Podstawą prawną zaskarżonego rozstrzygnięcia były przepisy kodeksu cywilnego, dotyczące losów prawnych majątku należącego do współników spółki cywilnej w razie śmierci jednego z nich, a także przepisy art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. Nr 108/05 poz. 908 ze zm.) oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczenia pojazdów (Dz. U. Nr 133/02 poz. 1123 ze zm.), określające jakiego rodzaju dokumenty stanowiące dowód własności pojazdu mogą być podstawą jego rejestracji. Zaprezentowana przez organy administracji obu instancji wykładnia tych przepisów prawa materialnego, sprowadzająca się do stwierdzenia, że spadkobiercy zmarłego współnika spółki cywilnej, nabywają po jego śmierci prawo do części majątku należącego do współników tej spółki, przez co jego nabycie przez pozostałych współników jest możliwe w wyniku rozstrzygnięcia sądu cywilnego, względnie na podstawie umowy przenoszącej własność tego majątku, której stronami byłiby wszyscy współnicy z jednej strony i spadkobiercy zmarłego współnika z drugiej strony – nie może być uznana za prawidłową. W konsekwencji wadliwy jest również pogląd organów, że aneks do umowy spółki cywilnej nie może być, w razie śmierci jednego ze współwłaścicieli pojazdu, podstawą do zarejestrowania tego pojazdu na pozostałych współników takiej spółki.

Należy zgodzić się z poglądem zaprezentowanym w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej, przez co prawa majątkowe nabywane przez współników spółki cywilnej na jej potrzeby, nie stają się majątkiem spółki cywilnej, ale stanowią współwłasność łączną tworzących spółkę współników, którzy mają zdolność prawną (a nie jak

błędnie wskazało SKO w uzasadnieniu swej decyzji – „osobowość prawną”). Zdolność prawna wszystkich osób fizycznych od chwili urodzenia (czyli zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków) wynika bowiem z przepisu art. 8 § 1 kc., a pogląd o braku osobowości prawnej, a przez to i zdolności prawnej spółki cywilnej jest powszechnie aprobowany (por. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1993, III CZP 176/92, OSNCP z. 10/1993 poz. 171 z glosą J. Mojaka, PiP nr 3/1994 s. 106). Wnioski jednak co do losów prawnych majątku współwłasnego wspólników spółki cywilnej w razie śmierci jednego ze wspólników, jakie wysnuły w niniejszej sprawie organy administracji - są błędne.

Prawa majątkowe wspólników spółki cywilnej są korelatem ich stosunku członkostwa w spółce. Ten szczególny stosunek sprawia, że powstałe w wyniku wspólnego nabycia przez takich wspólników prawo do nabytej rzeczy, ma charakter współwłasności łącznej istniejącej tak długo, jak długo istnieje spółka cywilna. Należy przy tym pamiętać, że wystąpienie ze spółki jednego ze wspólników spółki liczącej więcej niż 2 wspólników, jak również śmierć jednego ze wspólników takiej spółki, nie powoduje rozwiązania spółki, a jedynie wygaśnięcie członkostwa występującego ze spółki lub zmarłego wspólnika. Sytuacja taka powoduje konieczność rozliczenia się pozostałych wspólników z występującym wspólnikiem lub ze spadkobiercami zmarłego wspólnika. Rozliczenie takie dotyczy przy tym rzeczy, które występujący ze spółki lub zmarły wspólnik wniósł w naturze do spółki do używania, wkładu wniesionego do spółki przez takiego wspólnika oraz wspólnego majątku wspólników spółki cywilnej pozostałego po odliczeniu wartości wkładów wszystkich wspólników. Jeżeli z umowy spółki lub z uchwały wspólników powziętej jeszcze za życia zmarłego wspólnika nie wynika, że spadkobiercy tego wspólnika wejdą do spółki na miejsce zmarłego (co przewiduje art. 872 kc), to śmierć wspólnika spółki cywilnej nie powoduje wprowadzenie do niej jego spadkobierców. W konsekwencji nie stają się oni podmiotami praw majątkowych należących wcześniej do wspólników. Ich uprawnienia ograniczają się jedynie do roszczeń o zwrot w naturze rzeczy, które zmarły wspólnik wniósł do spółki do używania, do wypłaty w pieniądzu wartości wkładu oznaczonej w umowie spółki, a w braku takiego oznaczenia - wartości, którą wkład ten miał w chwili wniesienia, oraz do wypłaty w pieniądzu takiej części wartości wspólnego majątku pozostałego po odliczeniu wartości wkładów wszystkich wspólników, jaka odpowiada stosunkowi, w którym zmarły wspólnik uczestniczył w zyskach spółki. Wskazane zasady dotyczą wprost rozliczenia się wspólników spółki cywilnej ze wspólnikiem występującym z tej spółki (art. 871 kc). Ponieważ jednak w przepisach o spółkach cywilnych nie ma żadnej regulacji dotyczącej zasad rozliczenia się wspólników spółki cywilnej ze spadkobiercami zmarłego wspólnika, powszechnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego, że zasady rozliczeń o jakich mowa w art. 871 kc dotyczą również rozliczeń ze spadkobiercami zmarłego wspólnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 1973 r., II CR 184/73, OSNCP z. 3/1974 poz. 52, Jacek Gudowski (w:) Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom II str. 432. Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1997). Skoro spadkobiercom zmarłego wspólnika przysługują takie tylko uprawnienia, to nie nabywają oni żadnych praw do majątku należącego do wspólników

spółki cywilnej, w tym również do części majątku należącego wcześniej do ich spadkodawcy. Należy przy tym pamiętać, że współwłasność majątku spółki cywilnej jest bezudziałowa przez co póki spółka istnieje, żaden ze wspólników takiej spółki, nie ma prawa do udziału we wspólnym majątku wspólników, ani w żadnym z przedmiotów należących do tego majątku. Nie może też rozporządzać ani tym udziałem, ani udziałem w poszczególnych jego składnikach. Ponadto w czasie trwania spółki, wspólnik nie może żądać podziału majątku wspólnego. Dlatego również spadkobiercy zmarłego wspólnika nie mogą w wyniku dziedziczenia nabyć praw do udziału w spółce, ani w poszczególnych jej składnikach majątkowych. Konsekwencją przedstawionych zasad jest to, że dopóki spółka cywilna istnieje, majątek należący do jej wspólników przysługuje tylko tym osobom, które w danym momencie pozostają wspólnikami z wyłączeniem osób, które przestały być wspólnikami lub nigdy nimi nie były. Dotyczy to również spadkobierców zmarłego wspólnika, którzy nie stali się wspólnikami w trybie art. 872 kc. W efekcie ruchomości będące współwłasnością łączną wspólników spółki cywilnej, z chwilą śmierci jednego z nich, pozostają współwłasnością łączną pozostałych wspólników tej spółki. Wynika stąd, że **w razie śmierci jednego ze wspólników spółki cywilnej, gdy zdarzenie to nie powoduje rozwiązania umowy spółki, ani wejścia na miejsce zmarłego wspólnika jego spadkobierców w trybie art. 872 kc, akt zgonu zmarłego wspólnika i aneks do umowy spółki określający jej aktualny skład osobowy, są wystarczającym dowodem zmiany współwłaścicieli pojazdu nabytego przez wspólników tej spółki i na nich zarejestrowanego, pozwalającym na jego zarejestrowanie na rzecz aktualnych wspólników.**

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że nie było w sprawie podstaw do odmowy zarejestrowania samochodów należących wcześniej do A. P. i I. O., na aktualnych, w dacie rozpatrywania wniosku wspólników spółki cywilnej „A”, tj. A. P. i E. P.. Fakt śmierci wspólniczki I. O. był w sprawie niesporny (choć organ powinien go ustalić w oparciu o odpis aktu jej zgonu). Z dołączonych do akt sprawy aneksów do przedmiotowej umowy spółki cywilnej, podpisanych w dniu 6 października 2003 r. przez wszystkich troje ówczesnych wspólników tj. A. P., I. O. i E. P. oraz w dniu 7 października 2003 r. przez A. P. i E. P. wynika, że w dniu 6 października 2003 r. do spółki „A” weszła E. P., a w dniu 7 października 2003 r. w wyniku śmierci wspólniczki I. O. pozostali w niej tylko A. P. i E. P.. Równocześnie z żadnych ujawnionych w sprawie dokumentów nie wynika, aby wspólnicy tej spółki cywilnej zastrzegli, że spadkobiercy zmarłego wspólnika wejdą do spółki na jego miejsce. Wniosek stąd, że po śmierci I. O. przedmiotowe samochody pozostały współwłasnością A. P. i E. P., jako jedynych wspólników spółki cywilnej „A”. Po śmierci bowiem wspólnika większej niż dwuosobowej spółki cywilnej, przy braku zastrzeżenia o jakim mowa w art. 872 kc, samochód nabyty przez wspólników, w tym również przez wspólnika zmarłego, pozostaje własnością pozostałych wspólników. Skoro bowiem spadkobiercy zmarłego wspólnika, z chwilą nastąpienia tych zdarzeń, nabywają jedynie wskazane

wyżej roszczenia określone w art. 871 kc, to nie mogą nabyć praw do samochodu nabytego przez współników spółki cywilnej, w tym i przez zmarłego współnika, będącego ich spadkodawcą.

Wystarczającym dowodem współwłasności aktualnych w dacie rozpatrywania wniosku współników spółki cywilnej „A”, był więc akt zgonu I. O. i aneks do umowy spółki określający A. P. i E. P. jako aktualnych, w dacie rozpatrywania wniosku, współników tej spółki. W oparciu o te dokumenty organ I instancji miał możliwość pozytywnego rozpatrzenia wniosku o rejestrację pojazdów marki Fiat Ducato nr rej. (...) i FSO Warszawa, nr rej. (...).

Należy zauważyć, że powołane przez organy administracji przepisy art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. Nr 108/05 poz. 908 ze zm.) oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczenia pojazdów (Dz. U. Nr 133/02 poz. 1123 ze zm.), nie stanowiły przeszkody do uwzględnienia wniosku o rejestrację. Przepisy te wskazują bowiem, że rejestracji dokonuje się na podstawie dowodu własności pojazdu, którym są w szczególności dokumenty obejmujące umowę sprzedaży, zamiany, darowizny, o dożywocie, faktury VAT i prawomocnego orzeczenia sądu rozstrzygającego o prawie własności. Z użytego w powołanym § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. sformułowania „w szczególności” wynika bowiem, że zawarte w tym przepisie wyliczenie dokumentów stanowiących dowód własności pojazdu w postępowaniu rejestracyjnym, jest tylko przykładowe. Nie wyklucza więc innych dokumentów, dowodzących w sposób niewątpliwy czyją własnością jest dany pojazd.

Przedstawione wyżej naruszenie prawa materialnego polegające na błędnej wykładni przepisów prawa materialnego – przepisów kodeksu cywilnego dotyczących spółek cywilnych, miało wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy administracyjnej, gdyż spowodowało odmowę zarejestrowania samochodów stanowiących współwłasność łączną A. P. i E. P. na ich rzecz. Stwierdzenie takie, stosownie do treści art. 145 § 1 pkt 1 lit. a u.p.p.s.a. spowodowało konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji, a także, w celu usunięcia takiego samego naruszenia prawa w wydanej w granicach tej samej sprawy decyzji organu I instancji – uchylenia również i tego aktu (art. 135 u.p.p.s.a.). Rozpoznając sprawę ponownie, organ I instancji kierując się wszystkimi przedstawionymi wyżej uwagami wyda stosowne rozstrzygnięcie eliminując dotychczasowe naruszenia prawa.

Orzeczenie zawarte w pkt. II wyroku oparte zostało o przepis art. 152 u.p.p.s.a.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 200 u.p.p.s.a. zasądzając od organu, który wydał zaskarżoną decyzję na rzecz skarżącego, uiszczoną przez niego tytułem kosztów sądowych kwotę 200 zł.